

Bevægelse tage Overhaand i den Grad, at man troer at maatte tye til den væbnede Magt, da troer jeg vist, at det vil være langt hensigtsmæssigere og rigtigere, at den opererer for sig selv, end at den skulde komme til at operere i Forbindelse med Kjøbenhavns Borgervæbning. Jeg troer, at der ikke kan flyde Andet end Ulemper af, at man saaledes vil forene Væbningen med den staaende Hær udenfor det Tilfælde, hvor Staden trues af fjendtligt Overfald, og det er derfor, jeg ikke kan indsee Andet, end at dette er det eneste Tilfælde, hvor man kan tænke sig, at Borgervæbningen bør stilles under Krigsministerens Overbefaling. — Det er med disse ganske korte Bemærkninger, jeg gjentagende vil tillade mig at anbefale det Forslag, jeg har stillet.

Ordføreren: Jeg troer paa Udvalgets Begne at kunne erklære, at man ikke har Noget imod at forandre Ordet „Hærbefaling“ til „Krigsministerens Overbefaling.“ Med Hensyn til Ordet „Udenværter,“ skulle vi ligeledes tage de af den høitagede Krigsminister gjorte Bemærkninger under Overveielse. Jeg har tænkt, at man maaskee kunde sætte: „de til Hovedstadens umiddelbare Forsvar nødvendige Værter“.

Krigsministeren: Ja, jeg troer ikke, at der kan være Noget imod herfor. Denne Forandring kan vel ikke optages førend ved 3die Behandling (Nei! Nei!), og saa kan man vel nærmere conferere derom.

Ordsted: Det er vist det, Udvalget maatte ønske, nærmere at conferere med den høitagede Krigsminister om disse Ord; thi jeg troer ikke, at det Ord „Omegn“, som den høitagede Krigsminister har foretrukket, i og for sig selv vil være tilstrækkeligt betegnende. Man har netop ved Udenværter tænkt sig det, som den høitagede Krigsminister har havt for Die; men jeg hører nu, at det ikke er overensstemmende med den militaire Talebrug; det vilde mulig være betegnende, naar man satte „de til Stadens Forsvar nærmest anlagte Værter“. Men maaskee den høitagede Krigsminister vilde have den Godhed nærmere at tilkjendegive Udvalget sin Mening derom, da han vistnok bedst vil være istand til at finde det rette Udtryk.

Krigsministeren: Jeg skal nærmere have den Ære at conferere med Udvalget derom. Jeg indrømmer, at Udtrykket „Omegn“ er noget ubestemt og kunde gives en altsfor stor Udstrækning.

Da ikke Flere begjerede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalgets Minoritet, Kirk og Flensborg:

At i 3die Linie istedetfor „Justitsministerens Overbefaling“ sættes „Stadens Magistrat, dog at sammes Beslutninger i fornødent Fald forelægges Kongen til Resolution gjennem Indenrigsministeriet.“ Istedetfor „dog“ sættes „Sovrigt“, og istedetfor „Justitsministeren“ i 7de Linie „Magistraten“.

forkastedes med 25 Stemmer mod 6.

2) Forslag af H. P. Hansen:

At det første Punktum i 2den Paragraph forandres saaledes:

„Naar Staden angribes eller trues med fjendtligt Overfald, underlægges Borgervæbningen Krigsbestyrelsens Befaling, hvilken dog ikke kan iværksættes uden efter kongelig Anordning og derom skeet offentlig Kundgjørelse“ o. s. v. efter Udkastet.

blev ved Navneopraab, som foretoges i Genhold til Forretningsordenens § 39, da der ved den først paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning afgaves 16 Stemmer for og 15 imod Forslaget, forkastet, idet Formanden, da der, som det af Nedenstaaende vil sees, afgaves 18 Nei og 18 Ja, sagde Nei.

Ja.

Blechingberg.

Borgen.

Dreier.

Frich.

Hansen, Bankdirecteur.

Holberg.

Holst.

Jørgensen, P. C., Gaardeier.

Jørgensen, Landvæsenscommissair.

Kirk.

Knudsen.

Krabbe.

Mortensen.

Nielsen, Gaardeier.

Nielsen, Liendecommissair.